

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-123-05

Druk nr 305
Warszawa, 6 lutego 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r.**

Jednocześnie proszę o nadanie priorytetu pracom nad projektem ustawy, gdyż ratyfikowana umowa daje prawne podstawy współpracy obu krajów w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 23 marca 2004 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Umowa podpisana w Warszawie dnia 23 marca 2004 r. jest kolejną umową międzynarodową o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości, która została zawarta w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej z niektórymi państwami europejskimi i pozaeuropejskimi. Umowę – w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej – podpisał Pan Józef Oleksy, Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych dotyczy szeroko pojmowanej współpracy właściwych polskich organów państwowych z ich słowackimi partnerami, ukierunkowanej na zwalczanie przestępczości, a w szczególności przestępczości o charakterze zorganizowanym i międzynarodowym, ale również ukierunkowanej na zapobieganie i zwalczanie przestępczości granicznej i przygranicznej. Umowa stanowi reakcję na rozpowszechnianie się przestępczości w świecie i daje wyraz przeświadczeniu, że wymierne efekty tej reakcji mogą nastąpić tylko w wyniku współdziałania właściwych organów obu państw w sformalizowanych układach dwustronnych i wielostronnych.

Określone w umowie zasady współpracy polskich służb policyjnych, ochrony państwa, granicznych oraz finansowych z ich słowackimi partnerami wynikają bezpośrednio z systematycznego angażowania się Rzeczypospolitej Polskiej w działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie przestępczości, czego wyrazem były starania Rzeczypospolitej Polskiej zakończone przyjęciem w 2000 r. pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz obecne starania zacieśnienia współpracy między wspomnianymi służbami państw w stosunkach dwustronnych.

Umowa o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych jest pierwszą tego rodzaju umową zawartą z Republiką Słowacką. Obydwie Strony umowy były zainteresowane jej zawarciem ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo obydwu państw i ich członkostwo w Unii Europejskiej oraz ze względu na rozwijającą się nieustannie przestępczość. Istniejącą do tej

pory współpracę właściwych organów ochrony porządku publicznego obu państw należy ocenić jako pozytywną. Jednakże, doświadczenie zdobyte przez lata pokazało, że dotychczasowe formy współpracy są niewystarczające dla przeciwstawienia się istniejącym zagrożeniom. Zaszła wobec tego konieczność zinstytucjonalizowania tej współpracy w formie umowy międzypaństwowej i określenia w niej nowych form bieżącej współpracy oraz umożliwienia wspólnego stosowania wybranych instytucji prawnych istniejących w obydwu państwach. Celem umowy jest również ustanowienie optymalnych zasad i form współpracy operacyjnej i działań prewencyjnych oraz stworzenie podstaw prawnych, między innymi do: bezpośrednich kontaktów służbowych organów przygranicznych policji i straży granicznych obu państw, wykonywania czynności służbowych na terytorium drugiego państwa, tworzenia placówek o polsko-słowackiej obsadzie oraz określenia uprawnień funkcjonariuszy właściwych organów jednego państwa wykonujących czynności służbowe na terytorium drugiego państwa.

Umowa została sporządzona jako umowa międzypaństwowa, co zostało podyktowane chęcią obydwu Umawiających się Stron nadania jej postanowieniom szczególnej rangi odzwierciedlającej poziom wzajemnych stosunków. Ponadto Strona słowacka argumentowała, że jest to uzasadnione wymogami proceduralnymi wynikającymi z jej prawa wewnętrznego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 umowy Umawiające się Strony zobowiązują się – zgodnie z krajowymi porządkami prawnymi i postanowieniami umowy – do współpracy i udzielania pomocy przez ich właściwe organy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępczości. Współpraca ta dotyczyć będzie w szczególności zapobiegania, wykrywania i zwalczania następujących przestępstw: przeciwko życiu i zdrowiu, terroryzmu, przeciwko porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu powszechnemu oraz środowisku, handlu ludźmi i pozbawienia wolności człowieka, nielegalnego wytwarzania, importu, eksportu, handlu, kradzieży i posiadania broni, amunicji i materiałów wybuchowych, substancji chemicznych, biologicznych, jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych, wyrobów i procesów technologicznych o znaczeniu strategicznym oraz nielegalnego handlu techniką wojskową, kradzieży dzieł sztuki i środków transportu, nielegalnego przekraczania granicy państwowej, podrabiania lub przerabiania środków płatniczych, papierów wartościowych i dokumentów, przeciwko obrotowi gospodarczemu, legalizowania

dochodów z działalności przestępczej oraz nielegalnej produkcji, przywozu, wywozu i obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi oraz ich prekursorami. Wyliczenie to ma na celu wskazanie najpoważniejszych w opinii obydwu Umawiających się Stron przestępstw, zapobieganie którym, jak również ściganie sprawców tych przestępstw, powinno stanowić nadrzędny cel w zakresie dwustronnej współpracy. Ponadto, Umawiające się Strony zobowiązują się do współpracy w zakresie: poszukiwania osób podejrzanych o popełnienie przestępstw wymienionych w art. 1 ust. 1 umowy lub uchylających się od odbycia kary orzeczonej za ich popełnienie; poszukiwania osób zaginionych i podejmowania czynności związanych z identyfikacją osób o nieustalonej tożsamości i nieznanach zwłok; poszukiwania przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia, jak również ochrony świadków, wykonywanej zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawnymi swoich państw (art. 1 ust. 2 umowy).

Art. 2 umowy przewiduje, że w celu jej wykonywania właściwe organy Umawiających się Stron – w zakresie swoich ustawowych kompetencji – będą kontaktować się bezpośrednio lub przez swoich upoważnionych przedstawicieli.

Organami tymi są:

- po Stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) minister właściwy do spraw wewnętrznych,
 - b) minister właściwy do spraw instytucji finansowych,
 - c) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
 - d) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - e) Komendant Główny Policji,
 - f) Komendant Główny Straży Granicznej oraz
 - g) Generalny Inspektor Informacji Finansowej,
- po Stronie Republiki Słowackiej:
 - a) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,
 - b) Ministerstwo Finansów,
 - c) Ministerstwo Transportu, Poczty i Telekomunikacji – Komendant Główny Policji Kolejowej,
 - d) Ministerstwo Obrony,
 - e) Słowacka Służba Informacyjna oraz
 - f) Narodowy Urząd Bezpieczeństwa.

Wymienione organy będą mogły wymieniać oficerów łącznikowych, tworzyć punkty kontaktowe, zawierać porozumienia wykonawcze do umowy oraz – w razie potrzeby – odbywać konsultacje.

Art. 3 zawiera ogólne postanowienia dotyczące sposobów wykonywania umowy. Po pierwsze będzie to wymiana danych osobowych sprawców przestępstw i informacji o: inspiratorach i osobach kierujących działaniami przestępczymi, powiązaniach przestępczych między sprawcami, strukturach grup i organizacji przestępczych, metodach ich działania oraz istotnych okolicznościach przestępstwa. Po drugie będzie to podejmowanie i realizowanie bez zbędnej zwłoki działań mających na celu zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw.

Kolejne postanowienia umowy zawierają szczegółowe regulacje dotyczące współpracy odpowiednich organów i sposobów wykonywania umowy, w odniesieniu do konkretnych rodzajów przestępstw. Art. 4 odnosi się do zapobiegania i zwalczania przestępstw terrorystycznych. Art. 5 dotyczy zapobiegania i zwalczania przestępstw nielegalnego przekraczania granicy państwowej. Art. 6 stanowi, że niezależnie od informacji, o których mowa w art. 3, właściwe organy Umawiających się Stron będą – w zakresie zwalczania przestępczości narkotykowej – przekazywać sobie wzajemnie między innymi informacje o: nielegalnym obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami, miejscach i metodach ich wytwarzania i przechowywania oraz miejscach ich przeznaczenia; będą udostępniać sobie wzajemnie próbki nowych środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów oraz innych niebezpiecznych substancji, jak również wymieniać informacje o przepisach i doświadczeniach w zakresie nadzoru nad legalnym nimi obrotem. Art. 7 wskazuje na zakres i sposób współpracy naukowo-technicznej i edukacyjnej, w ramach której będą wymieniane: doświadczenia i informacje, wyniki badań, informacje o przedmiotach przestępstwa oraz literatura fachowa i inne publikacje dotyczące dziedzin współpracy określonych w umowie. Ponadto, właściwe organy będą organizować wizyty ekspertów w celu kształcenia zawodowego, a w szczególności w zakresie technik kryminalistycznych i operacyjnych metod zwalczania przestępstw.

W rozdziale II „Szczególne formy współpracy” – na wzór innych umów międzynarodowych obowiązujących lub negocjowanych w stosunkach między

Rzeczpospolitą Polską a państwami sąsiedzkimi (Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy policji i straży granicznych na terenach przygranicznych, sporządzona w Berlinie dnia 18 lutego 2002 r.; projekt Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i innych przestępstw oraz współdziałaniu na terenach przygranicznych; projekt Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską o współpracy w zwalczaniu przestępczości, ochronie porządku publicznego i współpracy na terenach przygranicznych) – zostały uregulowane instytucje obserwacji transgranicznej (art. 8) oraz przesyłki niejawnie nadzorowanej (art. 9). Odpowiednie artykuły umowy zawierają szczegółowe uregulowania dotyczące wskazanych form współpracy, a ich realizacja w praktyce została obwarowana licznymi warunkami.

Obserwacja prowadzona przez funkcjonariuszy właściwych organów jednej z Umawiających się Stron może być kontynuowana na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli jest prowadzona w związku z czynem karalnym podlegającym ekstradycji i jeżeli Umawiająca się Strona, na terytorium której obserwacja ma być kontynuowana, wyraziła na to zgodę. Zgoda taka może zostać uzależniona od spełnienia określonych warunków (art. 8 ust. 1). Obserwacja jest prowadzona we współdziałaniu z funkcjonariuszami właściwych organów Umawiającej się Strony wezwanej, zaś na żądanie powinna zostać im przekazana (art. 8 ust. 2). Funkcjonariusze kontynuujący obserwację: mają obowiązek przestrzegania postanowień umowy, krajowego porządku prawnego Umawiającej się Strony, na terytorium której obserwacja jest kontynuowana, jak również stosować się do zarządzeń właściwych organów tej Umawiającej się Strony; mają obowiązek posiadania legitymacji służbowych; mogą posiadać broń służbową i wykorzystywać służbowe środki łączności, sprzęt obserwacji technicznej i pojazdy służbowe, których wolno im użyć wyłącznie zgodnie z krajowym porządkiem prawnym Umawiającej się Strony, na terytorium której obserwacja jest kontynuowana (użycie broni służbowej może nastąpić wyłącznie w przypadkach obrony koniecznej); nie są uprawnieni do zatrzymywania osób oraz do wstępu do mieszkań i miejsc ogólnie niedostępnych.

W szczególnych przypadkach obserwacja może być kontynuowana bez uprzedniej zgody właściwego organu Umawiającej się Strony, na terytorium której obserwacja jest kontynuowana, przy czym fakt przekroczenia granicy państwowej należy zgłosić bezzwłocznie, a także należy bezzwłocznie przesłać wniosek o udzielenie zgody na kontynuowanie obserwacji z podaniem powodów usprawiedliwiających prowadzenie obserwacji bez uprzedniej zgody.

Obserwacja taka może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym karze pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej trzy lata, lub karze surowszej. Po podpisaniu umowy okazało się, że w postanowieniu art. 8 ust. 5 pkt 8 znalazła się rozbieżność między tekstem polskim a tekstem słowackim umowy polegająca na tym, że w tekście polskim postanowienie to brzmi: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym *minimalnej* karze pozbawienia wolności w wysokości co najmniej trzech lat lub karze surowszej”, zaś w tekście słowackim postanowienie to brzmi: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym *maksymalnej* karze pozbawienia wolności w wysokości co najmniej trzech lat lub karze surowszej”. W związku z powyższym po przeprowadzeniu w drodze korespondencyjnej dwustronnych konsultacji w dniu 18 maja 2005 r. w Warszawie odbyły się rozmowy między delegacją Rzeczypospolitej Polskiej a delegacją Republiki Słowackiej w sprawie uzgodnienia brzmienia art. 8 ust. 5 pkt 8 umowy. W trakcie tych rozmów uzgodniono, że prawidłowe brzmienie postanowienia art. 8 ust. 5 pkt 8 umowy jest następujące: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym karze pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej trzy lata lub karze surowszej”. Postanowiono również, że potwierdzenie wspomnianych ustaleń nastąpi w drodze dyplomatycznej. Stosowne noty dyplomatyczne Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej Nr DPT-II-2264-13-2003/KP z dnia 24 maja 2005 r. i Ambasady Republiki Słowackiej w Warszawie Nr 3175/2005 z dnia 9 czerwca 2005 r. stanowią autentyczną wykładnię postanowienia art. 8 ust. 5 pkt 8 umowy, w związku z czym stanowią integralną część umowy. Kopie wspomnianych umów zostały dołączone do wniosku.

Obserwacja prowadzona bez uprzedniej zgody może być kontynuowana do momentu wystąpienia z żądaniem właściwego organu Umawiającej się Strony, na terytorium której kontynuowana jest obserwacja, o jej przerwaniu albo do upływu pięciu godzin od momentu przekroczenia granicy państwowej (art. 8 ust. 4 pkt 2).

W art. 9 umowy uregulowana została instytucja przesyłki niejawnie nadzorowanej. Instytucja ta może zostać zastosowana, jeżeli nie ma innej możliwości ustalenia osób uczestniczących w przestępstwie lub gdy ich ustalenie w inny sposób byłoby znacznie utrudnione. Podobnie, jak obserwacja, jest przeprowadzana na wniosek. Umawiająca się Strona wezwana zapewnia dalszy ciągły nadzór nad przesyłką w taki sposób, aby istniała w każdym czasie możliwość jej przejęcia i zatrzymania sprawców przestępstwa.

Do kontynuowania obserwacji i prowadzenia przesyłki niejawnie nadzorowanej uprawnieni są jedynie: ze Strony Rzeczypospolitej Polskiej – funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zaś ze Strony Republiki Słowackiej – funkcjonariusze Policji (art. 8 ust. 6 i art. 9 ust. 5).

W rozdziale III zostały uregulowane kwestie związane ze współpracą odpowiednich organów porządku publicznego na terenach przygranicznych.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 umowy właściwymi organami dla terenów przygranicznych są: w Rzeczypospolitej Polskiej – komendanci wojewódzcy Policji w Katowicach, w Krakowie i w Rzeszowie oraz komendanci Karpackiego Oddziału Straży Granicznej w Nowym Sączu i Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyślu, zaś w Republice Słowackiej – komendy wojewódzkie Policji w Żylinie i w Preszowie oraz wydziały Policji Granicznej i do Spraw Cudzoziemców w Żylinie i w Preszowie. Organy te mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio i uzgadniać szczegółowe sposoby współdziałania. Mogą one również, w razie potrzeby, odbywać spotkania konsultacyjne w celu uzgodnienia sposobu realizacji zadań w konkretnych sprawach oraz przeprowadzenia okresowej analizy skuteczności współdziałania (art. 12 ust. 2).

Dla celów umowy ustalono, że terenami przygranicznymi są obszary należące do właściwości miejscowej wymienionych wyżej organów (art. 11).

Współpraca na terenach przygranicznych polega na skierowaniu przez właściwe organy Umawiających się Stron podległych im funkcjonariuszy do wspólnego wykonywania obowiązków służbowych z funkcjonariuszami drugiej Umawiającej się

Strony (art. 13) oraz na tworzeniu na stałe lub, w zależności od potrzeb, na czas określony placówek z mieszaną obsadą (art. 14).

Służba funkcjonariuszy skierowanych do wspólnego wykonywania obowiązków służbowych odbywa się na warunkach i w sposób określony przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której służba jest pełniona. Funkcjonariusze pełniący służbę mogą nosić mundury lub widoczne odznaki służbowe oraz używać służbowych środków łączności, sprzętu obserwacji technicznej i pojazdów służbowych, a także posiadać broń służbową (której wolno im użyć jedynie w przypadku obrony koniecznej) oraz środki przymusu bezpośredniego. Co ważne, funkcjonariusze w czasie wykonywania obowiązków służbowych na terenach przygranicznych drugiej Umawiającej się Strony korzystają z takiej samej ochrony prawnej jak jej funkcjonariusze (art. 13).

Placówki z mieszaną obsadą tworzy się w celu wymiany informacji i wspierania współpracy, w związku z czym w gestii funkcjonariuszy stanowiących ich obsadę nie leży samodzielne podejmowanie decyzji o prowadzeniu działań operacyjnych, zaś oni sami podlegają rozkazom i poleceniom służbowym oraz władzy dyscyplinarnej swoich przełożonych. Zgodnie z art. 14 ust. 1 zd. 2 obsadę placówek z mieszaną obsadą mogą stanowić jedynie funkcjonariusze organów, o których mowa w art. 12 ust. 1 umowy.

W rozdziale IV „Postanowienia inne” uregulowano: możliwość całkowitej lub częściowej odmowy współpracy albo uzależnienia jej od spełnienia określonych warunków (art. 15), ochronę informacji niejawnych przekazywanych w ramach współpracy podejmowanej na podstawie umowy (art. 16), ochronę przekazywanych danych osobowych (art. 17) i zasady zadośćuczynienia roszczeniom odszkodowawczym (art. 18). Ponadto, w rozdziale tym wskazano, że: umowa nie będzie naruszać praw i zobowiązań Umawiających się Stron wynikających z wiążących je dwustronnych i wielostronnych umów międzynarodowych (art. 19), językami używanymi w ramach współpracy podejmowanej na podstawie umowy są języki polski, słowacki lub inny uzgodniony język (art. 20), właściwe organy Umawiających się Stron – co do zasady – ponoszą koszty swoich działań podejmowanych przy wykonywaniu umowy (art. 21), spory dotyczące interpretacji lub wykonywania umowy będą rozstrzygane w drodze bezpośrednich rokowań między właściwymi organami Umawiających się Stron oraz w drodze

dyplomatycznej, jeżeli nie uda się ich rozstrzygnąć w drodze bezpośrednich rokowań (art. 22).

W rozdziale V „Postanowienia końcowe” postanowiono, że z dniem wejścia umowy w życie utracą moc obowiązującą:

- Umowa o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej, sporządzona w Zakopanem dnia 30 marca 1993 r., oraz
- Porozumienie dodatkowe do Umowy o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej, sporządzonej w Zakopanem dnia 30 marca 1993 r., podpisane w Warszawie dnia 6 lipca 1995 r.

Współpraca, będąca przedmiotem umowy, prowadzona między właściwymi organami państwowymi Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Słowackiej, spowoduje korzystny oddźwięk społeczny i polityczny w obu państwach, przede wszystkim w związku z osiągnięciem większej skuteczności w zwalczaniu przestępczości. Pozwoli na to efektywniejsza współpraca między właściwymi organami Umawiających się Stron oraz efektywniejsze zapobieganie przestępstwom i ściganie sprawców już popełnionych przestępstw.

Postanowienia umowy pozostają w zgodzie z prawem wewnętrznym Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z postanowieniami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.), a w szczególności z jej art. 24. Informacje niejawne przekazywane między właściwymi organami Umawiających się Stron oznacza się odpowiednią do ich treści klauzulą tajności, zgodnie z krajowym porządkiem prawnym każdej z Umawiających się Stron (art. 16 ust. 1).

Umowa pozostaje również w zgodzie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), której art. 47 umożliwia przekazywanie danych osobowych za granicę.

Umowa nie będzie naruszać praw i zobowiązań Umawiających się Stron wynikających z wiążących je umów międzynarodowych (art. 19). Umowa zawiera postanowienia pozwalające Umawiającym się Stronom na odmowę częściowo lub całkowicie współpracy lub uzależnienie jej od spełnienia określonych warunków (art. 15). Umowa została skonstruowana jako

porozumienie ramowe regulujące współpracę organów ochrony porządku publicznego na płaszczyźnie międzynarodowej, niewykraczające w swojej istocie poza reżim prawny obowiązujący w Rzeczypospolitej Polskiej.

Postanowienia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzonej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., nie dotyczą kwestii wskazanych w art. 89 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 i art. 90 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 oraz z 2001 r. Nr 28, poz. 319). Związanie Rzeczypospolitej Polskiej umową nie spowoduje także dla podmiotów sektora finansów publicznych żadnych skutków finansowych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków, ani też dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej.

Postanowienia umowy są samowykonalne.

W związku z powyższym, wejście umowy w życie nie spowoduje konieczności wprowadzenia żadnych zmian lub uzupełnień do polskiego ustawodawstwa wewnętrznego.

Jednakże, postanowienia umowy regulują, między innymi, kwestie związane z przebywaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonariuszy służb porządku publicznego innego państwa, kwestie związane z zakresem i zasadami wykonywania przez nich obowiązków służbowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwestie odnoszące się do zadośćuczynienia ewentualnym roszczeniom odszkodowawczym, a tym samym dotyczą spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej wymaga ustawy, oraz wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym, wnioskuje się o związanie Rzeczypospolitej Polskiej wymienioną umową w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tj. w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych

Rzeczpospolita Polska i Republika Słowacka, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

- powodowane pragnieniem dalszego rozwoju współpracy i utrwalania stosunków przyjaźni, zaniepokojone wzrostem przestępczości, szczególnie jej zorganizowanych form,
- przekonane o istotnym znaczeniu współpracy organów ochrony bezpieczeństwa porządku publicznego dla skutecznego zwalczania przestępczości, szczególnie jej zorganizowanych form,
- dążąc do ustanowienia optymalnych zasad, form i sposobów współpracy operacyjnej i działań prewencyjnych wymienionych wyżej organów,
- uwzględniając postanowienia umów międzynarodowych wiążących Umawiające się Strony oraz ich krajowy porządek prawny,
- kierując się zasadami równości, wzajemności i obustronnych korzyści,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Zasady i zakres współpracy

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony zobowiązują się, zgodnie z krajowymi porządkami prawnymi i postanowieniami niniejszej Umowy, do współpracy i udzielania pomocy przez ich właściwe organy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępczości, a w szczególności następujących przestępstw:

- 1) przeciwko życiu i zdrowiu,
- 2) terroryzmu,
- 3) przeciwko porządkowi publicznemu, bezpieczeństwu powszechnemu oraz środowisku,
- 4) nielegalnego wytwarzania, importu, eksportu, handlu, kradzieży i posiadania broni, amunicji i materiałów wybuchowych, substancji chemicznych, biologicznych, jądrowych lub innych materiałów promieniotwórczych, wyrobów i procesów technologicznych o znaczeniu strategicznym oraz nielegalnego handlu techniką wojskową,
- 5) handlu ludźmi i pozbawienia wolności człowieka,
- 6) nielegalnego przekraczania granicy państwowej,
- 7) kradzieży dzieł sztuki i środków transportu lub innych przedmiotów, handlu tymi przedmiotami oraz ich przemytu,
- 8) podrabiania lub przerabiania środków płatniczych, papierów wartościowych i innych dokumentów oraz wprowadzania ich do obiegu,
- 9) legalizowania dochodów z działalności przestępczej,
- 10) przeciwko obrotowi gospodarczemu,
- 11) nielegalnej produkcji, przywozu, wywozu i obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi oraz ich prekursorami.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się także do współpracy w zakresie:

- 1) poszukiwania osób podejrzanych o popełnienie przestępstw wymienionych w ustępie 1 lub uchylających się od odbycia kary orzeczonej za ich popełnienie,

- 2) poszukiwania osób zaginionych, a także podejmowania czynności związanych z identyfikacją osób o nieustalonej tożsamości oraz nieznanymi zwłokami,
- 3) poszukiwania przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia,
- 4) ochrony świadków, wykonywanej zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawnymi swoich państw.

Artykuł 2

1. W celu wykonywania niniejszej Umowy właściwe organy Umawiających się Stron, w zakresie ich ustawowych kompetencji, będą kontaktować się bezpośrednio lub przez swoich upoważnionych przedstawicieli.

2. Właściwymi organami są:

- po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) Minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- 2) Minister właściwy do spraw instytucji finansowych,
- 3) Minister właściwy do spraw finansów publicznych,
- 4) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 5) Komendant Główny Policji,
- 6) Komendant Główny Straży Granicznej,
- 7) Generalny Inspektor Informacji Finansowej;

- po stronie Republiki Słowackiej:

- 1) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,
- 2) Ministerstwo Finansów,
- 3) Ministerstwo Transportu, Poczty i Telekomunikacji – Komendant Główny Policji Kolejowej,
- 4) Ministerstwo Obrony,
- 5) Słowacka Służba Informacyjna,
- 6) Narodowy Urząd Bezpieczeństwa.

3. Właściwe organy, o których mowa w ustępie 2, mogą wymieniać oficerów łącznikowych, tworzyć punkty kontaktowe, a także zawierać porozumienia wykonawcze do niniejszej Umowy i określać w nich szczegółowe zasady i zakres współpracy. Mogą one również, w razie potrzeby, odbywać konsultacje w celu zapewnienia skutecznej współpracy w sprawach będących przedmiotem niniejszej Umowy.

4. Umawiające się Strony powiadomią się w drodze dyplomatycznej o zmianach właściwości lub nazw organów wymienionych w ustępie 2, w artykule 8 ustęp 3, 4 i 6, w artykule 9 ustęp 4 i 5 oraz w artykule 12 ustęp 1 niniejszej Umowy.

5. Właściwe organy, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszej Umowy, powiadomią się wzajemnie w drodze dyplomatycznej o dotyczących ich danych niezbędnych do wzajemnego porozumiewania się.

Artykuł 3

W ramach współpracy, o której mowa w artykule 1 niniejszej Umowy, właściwe organy Umawiających się Stron będą:

- 1) przekazywać sobie wzajemnie, w uzasadnionych przypadkach, dane osobowe sprawców przestępstw oraz informacje o:
 - a) inspiratorach i osobach kierujących działaniami przestępczymi,
 - b) powiązaniach przestępczych między sprawcami,
 - c) strukturach grup i organizacji przestępczych oraz metodach ich działania,
 - d) typowych zachowaniach poszczególnych sprawców i grup sprawców,
 - e) istotnych okolicznościach dotyczących w szczególności czasu, miejsca, sposobu popełnienia przestępstwa, jego przedmiotu i cech szczególnych,
 - f) naruszonych przepisach prawa karnego,
 - g) podjętych już działaniach i ich wyniku;
- 2) na wniosek właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony podejmować odpowiednie działania i realizować je bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 4

1. Właściwe organy Umawiających się Stron będą wymieniać informacje i wyniki rozpoznania o planowanych i popełnionych zamachach terrorystycznych, dane o metodach działania sprawców i o ugrupowaniach terrorystycznych planujących lub popełniających przestępstwa na szkodę ważnych interesów jednej z Umawiających się Stron.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron będą także podejmować wspólnie inne, niż wymienione w ustępie 1 działania, jeżeli wymaga tego zwalczanie terroryzmu.

Artykuł 5

Właściwe organy Umawiających się Stron będą przekazywać sobie wzajemnie informacje potrzebne do zapobiegania przestępstwom nielegalnego przekraczania granicy państwowej i ich zwalczania, a w szczególności informacje dotyczące organizatorów tego rodzaju przestępstw, metod ich działania, wzory dokumentów uprawniających do przekraczania granicy państwowej, pieczęci odciskanych na tych dokumentach oraz rodzajów wiz i ich symboli.

Artykuł 6

Właściwe organy Umawiających się Stron, w zakresie przewidzianym w artykule 1 ustęp 1 punkt 11 niniejszej Umowy, niezależnie od informacji wymienionych w artykule 3 niniejszej Umowy, będą:

- 1) przekazywać sobie wzajemnie informacje o:
 - a) nielegalnym obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi oraz prekursorami,
 - b) miejscach i metodach wytwarzania i przechowywania środków odurzających, substancji psychotropowych oraz prekursorów, a także środkach transportu używanych do ich przewozu,

- c) miejscu przeznaczenia przewożonych środków odurzających, substancji psychotropowych oraz prekursorów;
- 2) udostępniać sobie wzajemnie próbki nowych środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów oraz innych niebezpiecznych substancji, zarówno pochodzenia roślinnego, jak i syntetycznego,
- 3) wymieniać informacje o przepisach i doświadczeniach w przedmiocie nadzoru nad legalnym obrotem środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami.

Artykuł 7

1. W zakresie współpracy naukowo – technicznej i edukacyjnej w ramach niniejszej Umowy, właściwe organy Umawiających się Stron będą wymieniać:

- 1) doświadczenia i informacje, zwłaszcza dotyczące metod zwalczania przestępczości zorganizowanej, jak też nowych form przestępczego działania oraz stosowania i rozwoju sprzętu specjalnego,
- 2) wyniki badań z dziedziny kryminalistyki i kryminologii,
- 3) informacje o przedmiotach związanych z popełnieniem przestępstwa, a także wspólnie wykorzystywać sprzęt techniczny służący do zwalczania przestępczości,
- 4) literaturę fachową i inne publikacje dotyczące dziedzin współpracy określonych niniejszą Umową.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron będą organizować wizyty ekspertów w celu kształcenia zawodowego, zwłaszcza w zakresie technik kryminalistycznych i operacyjnych metod zwalczania przestępstw.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron będą przekazywać sobie wzajemnie teksty przepisów prawnych dotyczących dziedzin współpracy określonych niniejszą Umową, a także doświadczenia związane z ich przygotowywaniem i stosowaniem w praktyce.

Rozdział II

Szczególne formy współpracy

Artykuł 8

1. Funkcjonariusze właściwych organów jednej z Umawiających się Stron, obserwujący na jej terytorium osobę w związku z czynem karalnym, stanowiącym czyn karalny podlegający ekstradycji zgodnie z prawem wewnętrznym drugiej Umawiającej się Strony, są upoważnieni do kontynuowania tej obserwacji na terytorium drugiej Umawiającej się Strony za zgodą właściwego organu tej Umawiającej się Strony wyrażoną na uprzednio złożony wniosek właściwego organu Umawiającej się Strony wzywającej. Zgoda taka może zostać uzależniona od spełnienia określonych warunków.

2. Obserwacja prowadzona jest we współdziałaniu z funkcjonariuszami właściwych organów Umawiającej się Strony wezwanej. Na żądanie obserwację należy przekazać funkcjonariuszom właściwych organów tej Umawiającej się Strony.

3. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ustępie 1, właściwy organ Umawiającej się Strony wzywającej kieruje w Rzeczypospolitej Polskiej do Komendanta Głównego Policji lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w sprawach związanych z nielegalnym przekroczeniem granicy państwowej na wspólnej granicy państwowej do Komendanta Głównego Straży Granicznej, a w Republice Słowackiej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

4. Jeżeli ze względu na szczególną pilność niemożliwe jest uprzednie wystąpienie o zgodę, o której mowa w ustępie 1, funkcjonariusze mogą kontynuować obserwację danej osoby na terytorium drugiej Umawiającej się Strony z zachowaniem następujących warunków:

- 1) fakt przekroczenia granicy państwowej należy zgłosić bezzwłocznie, jeszcze w czasie trwania obserwacji, w Rzeczypospolitej Polskiej właściwemu miejscowo Komendantowi Wojewódzkiemu Policji lub Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo właściwemu miejscowo Komendantowi Oddziału Straży Granicznej, a w Republice Słowackiej właściwemu miejscowo Komendantowi Wojewódzkiej Komendy Policji,
- 2) należy bezzwłocznie przesać wniosek, o którym mowa w ustępie 3, z podaniem powodów usprawiedliwiających prowadzenie obserwacji bez uprzedniej zgody; obserwację należy przerwać, gdy właściwy organ Umawiającej się Strony, na terytorium której obserwacja jest prowadzona, wystąpi z takim żądaniem lub gdy po upływie 5 (pięciu) godzin od przekroczenia granicy państwowej brak jest zgody właściwego organu Umawiającej się Strony wezwanej.

5. Obserwacja dopuszczalna jest jedynie z zachowaniem następujących warunków:

- 1) funkcjonariusze prowadzący obserwację są związani postanowieniami niniejszego artykułu i krajowym porządkiem prawnym Umawiającej się Strony, na terytorium której prowadzona jest obserwacja, oraz zobowiązani są do stosowania się do zarządzeń właściwych organów tej Umawiającej się Strony,
- 2) w przypadku, o którym mowa w ustępie 1, funkcjonariusze muszą dysponować dokumentem, z którego wynika udzielenie odpowiedniej zgody,
- 3) funkcjonariusze prowadzący obserwację muszą posiadać legitymacje służbowe,
- 4) funkcjonariusze prowadzący obserwację mogą posiadać broń służbową i wykorzystywać służbowe środki łączności, sprzęt obserwacji technicznej oraz pojazdy służbowe, których mogą użyć wyłącznie w zgodzie z krajowym porządkiem prawnym Umawiającej się Strony, na terytorium której prowadzona jest obserwacja; użycie broni służbowej może nastąpić wyłącznie w przypadkach obrony koniecznej,
- 5) funkcjonariusze prowadzący obserwację nie są uprawnieni do zatrzymywania osób oraz do wstępu do mieszkań i miejsc ogólnie niedostępnych,

- 6) z każdej obserwacji składa się niezwłocznie właściwym organom Umawiającej się Strony, na terytorium której została ona przeprowadzona, stosowne sprawozdanie; istnieje przy tym możliwość wezwania funkcjonariuszy, którzy prowadzili obserwację, do osobistego stawienia się,
- 7) właściwe organy Umawiającej się Strony, której funkcjonariusze prowadzą obserwację, udzielają na wniosek pomocy w przeprowadzeniu późniejszych postępowań prowadzonych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- 8) w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym minimalnej karze pozbawienia wolności w wysokości co najmniej trzech lat lub karze surowszej.

6. Uprawnionymi do prowadzenia obserwacji są:

- 1) ze strony Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Straży Granicznej;
- 2) ze strony Republiki Słowackiej funkcjonariusze Policji.

Artykuł 9

1. Jeżeli nie ma innej możliwości ustalenia osób uczestniczących w przestępstwie lub gdy ich ustalenie w inny sposób byłoby znacznie utrudnione, właściwy organ Umawiającej się Strony może wystąpić do właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony z wnioskiem o niejawne nadzorowanie przywozu, wywozu i przewozu przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia. Przedmiotami tymi mogą być, w szczególności, środki odurzające i substancje psychotropowe, broń, materiały wybuchowe, fałszywe środki płatnicze, papiery wartościowe, środki finansowe oraz przedmioty pochodzące z przestępstwa. Umawiająca się Strona wezwana może odmówić lub ograniczyć zgodę na niejawne nadzorowanie przesyłki, zwłaszcza gdy wiąże się to ze szczególnym ryzykiem dla osób uczestniczących w przedsięwzięciu, dla ludności lub środowiska.

2. Dla uniknięcia przerw w nadzorze przesyłki Umawiająca się Strona wezwana przejmuje nadzór nad przesyłką w chwili przekroczenia granicy państwowej lub w innym uzgodnionym miejscu. Umawiająca się Strona wezwana zapewnia dalszy ciągły nadzór nad przesyłką w taki sposób, aby istniała w każdym czasie możliwość jej przejścia i zatrzymania sprawców przestępstwa. W razie potrzeby właściwe organy Umawiających się Stron mogą uzgodnić prowadzenie nadzoru przez funkcjonariuszy właściwych organów obu Umawiających się Stron. W takim przypadku funkcjonariusze właściwych organów Umawiającej się Strony wzywającej zobowiązani są do przestrzegania przepisów prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony wezwanej oraz zarządzeń jej funkcjonariuszy. W zakresie korzystania z wyników niejawnego nadzorowania przesyłki należy przestrzegać zarządzeń właściwych organów Umawiającej się Strony wezwanej wydanych na podstawie przepisów prawa wewnętrznego.

3. Zgoda na wnioski o niejawne nadzorowanie przesyłki pochodzącej z państw trzecich lub na kontynuowanie nadzorowania przesyłki na terytorium tych państw udzielana jest tylko wtedy, gdy wniosek zawiera zapewnienie o spełnieniu przez państwo trzecie warunków przewidzianych w ustępie 2 zdaniu 1 i 2.

4. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ustępie 1, właściwy organ Umawiającej się Strony wzywającej kieruje w Rzeczypospolitej Polskiej do Komendanta Głównego Policji lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Komendanta Głównego Straży Granicznej, a w Republice Słowackiej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

5. Uprawnionymi do prowadzenia niejawnego nadzorowania, o którym mowa w ustępie 1, są:

- 1) ze strony Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Straży Granicznej;
- 2) ze strony Republiki Słowackiej funkcjonariusze Policji.

Artykuł 10

1. Do wniosków, o których mowa w artykułach 8 i 9 niniejszej Umowy, należy dołączyć tłumaczenia na język urzędowy Umawiającej się Strony wezwanej.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów załączonych do wniosku.

Rozdział III

Współpraca na terenach przygranicznych

Artykuł 11

Dla celów niniejszej Umowy, terenami przygranicznymi są obszary należące do właściwości miejscowej organów, o których mowa w artykule 12 ustęp 1 niniejszej Umowy.

Artykuł 12

1. W celu realizacji zobowiązań, o których mowa w artykule 1 niniejszej Umowy, organy właściwe dla terenów przygranicznych Umawiających się Stron będą, w granicach swojej właściwości, współdziałać w sposób określony w artykułach 3 – 7 niniejszej Umowy.

Właściwymi organami dla terenów przygranicznych w Rzeczypospolitej Polskiej są:

- 1) Komendant Wojewódzki Policji w Katowicach,
- 2) Komendant Wojewódzki Policji w Krakowie,
- 3) Komendant Wojewódzki Policji w Rzeszowie,
- 4) Komendant Karpackiego Oddziału Straży Granicznej w Nowym Sączu,
- 5) Komendant Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyśle;

Właściwymi organami dla terenów przygranicznych w Republice Słowackiej są:

- 1) Komenda Wojewódzka Policji w Żylinie,
- 2) Komenda Wojewódzka Policji w Preszowie,
- 3) Wydział Policji Granicznej i do Spraw Cudzoziemców w Żylinie,
- 4) Wydział Policji Granicznej i do Spraw Cudzoziemców w Preszowie.

2. Właściwe organy dla terenów przygranicznych mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio i uzgadniać szczegółowe sposoby współdziałania. Mogą one również, w razie potrzeby, odbywać spotkania konsultacyjne w celu uzgodnienia sposobu realizacji zadań w konkretnych sprawach oraz przeprowadzenia okresowej analizy skuteczności współdziałania.

Artykuł 13

1. Organy właściwe dla terenów przygranicznych Umawiających się Stron mogą, w zakresie swojej właściwości, skierować podległych im funkcjonariuszy do wspólnego wykonywania obowiązków służbowych z funkcjonariuszami drugiej Umawiającej się Strony na terenach przygranicznych tej Umawiającej się Strony, na warunkach i w sposób określony przepisami prawa wewnętrznego Umawiającej się Strony, na terytorium której pełniona jest służba.

2. Funkcjonariusze w czasie wykonywania obowiązków służbowych na terenach przygranicznych drugiej Umawiającej się Strony mogą nosić swoje mundury lub widoczne odznaki służbowe, jak również używać służbowych środków łączności, sprzętu obserwacji technicznej i pojazdów służbowych. Mogą oni również posiadać przy sobie broń służbową oraz środki przymusu bezpośredniego. Użycie broni służbowej może nastąpić wyłącznie w przypadkach obrony koniecznej.

3. Funkcjonariusze w czasie wykonywania obowiązków służbowych na terenach przygranicznych drugiej Umawiającej się Strony korzystają z takiej samej ochrony prawnej jak jej funkcjonariusze.

Artykuł 14

1. Na terytorium jednej z Umawiających się Stron mogą zostać utworzone na stałe lub, w zależności od potrzeb, na czas określony placówki z mieszaną obsadą mające na celu wymianę informacji i wspieranie współpracy zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy. Obsadę placówek stanowią funkcjonariusze organów, o których mowa w artykule 12 ustęp 1 niniejszej Umowy.

2. W gestii funkcjonariuszy obsługujących placówki, o których mowa w ustępie 1, nie leży samodzielne wydawanie decyzji o podejmowaniu i prowadzeniu działań operacyjnych. Funkcjonariusze ci podlegają rozkazom i poleceniom służbowym oraz władzy dyscyplinarnej swoich przełożonych.

3. Utworzenie placówek, o których mowa w ustępie 1, będzie uzgadniane w drodze wymiany not pomiędzy Umawiającymi się Stronami.

4. Każda z Umawiających się Stron ponosi koszty osobowe własnych funkcjonariuszy. Pozostałe koszty rozkładane są równomiernie, chyba że Umawiające się Strony postanowią inaczej w drodze wymiany not, o których mowa w ustępie 3.

Rozdział IV Postanowienia inne

Artykuł 15

Jeżeli jedna z Umawiających się Stron uzna, że przekazanie informacji lub realizacja wspólnego przedsięwzięcia na podstawie niniejszej Umowy mogłaby naruszyć jej suwerenność, zagrażać jej bezpieczeństwu bądź innym istotnym interesom albo też naruszałaby zasady jej porządku prawnego, może odmówić częściowo lub całkowicie współpracy bądź uzależnić ją od spełnienia określonych warunków.

Artykuł 16

1. Właściwe organy Umawiających się Stron zapewnią ochronę informacji niejawnych, które mogą sobie przekazywać bezpośrednio w ramach współpracy wykonywanej na podstawie niniejszej Umowy.

2. Informacje, o których mowa w ustępie 1, oznacza się odpowiednią do ich treści klauzulą tajności, zgodnie z krajowym porządkiem prawnym każdej z Umawiających się Stron.

3. Informacje niejawne przekazane przez właściwy organ jednej Umawiającej się Strony właściwemu organowi drugiej Umawiającej się Strony, mogą być udostępnione innym podmiotom wyłącznie za zgodą właściwego organu Umawiającej się Strony przekazującej.

4. W przypadku narażenia na ujawnienie lub ujawnienia informacji niejawnych przekazywanych lub otrzymywanych przez właściwy organ jednej Umawiającej się Strony, organ ten powiadomi niezwłocznie o takim zdarzeniu właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony, poinformuje o okolicznościach zdarzenia i jego skutkach oraz o działaniach podjętych w celu zapobieżenia występowaniu w przyszłości tego rodzaju zdarzeń.

Artykuł 17

W celu ochrony przekazywanych danych osobowych stosuje się następujące zasady:

- 1) Umawiająca się Strona otrzymująca może wykorzystywać dane osobowe wyłącznie w celu i na warunkach określonych przez Umawiającą się Stronę przekazującą, zaś po upływie ustalonego terminu ich wykorzystania, dane osobowe muszą zostać zniszczone zgodnie z przepisami jej prawa wewnętrznego,

- 2) na wniosek Umawiającej się Strony przekazującej, Umawiająca się Strona otrzymująca udziela informacji o wykorzystaniu przekazanych danych osobowych, a także o osiągniętych na ich podstawie wynikach,
- 3) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie organom zajmującym się zwalczaniem przestępczości i nie będą udostępniane innym podmiotom bez uprzedniej, pisemnej zgody Umawiającej się Strony przekazującej,
- 4) Umawiająca się Strona przekazująca jest odpowiedzialna za poprawność przekazywanych danych osobowych, a także może sprawdzać, czy ich przekazanie jest potrzebne i w danym przypadku istotne; jeżeli w terminie późniejszym stwierdzone zostanie przekazanie niewłaściwych danych lub danych, które nie powinny były zostać przekazane, należy o tym natychmiast powiadomić Umawiającą się Stronę otrzymującą, która ma obowiązek poprawić błędy lub zniszczyć dane, które nie powinny były zostać przekazane,
- 5) w każdym przypadku przekazania danych osobowych Umawiająca się Strona przekazująca określi Umawiającej się Stronie otrzymującej termin, po upływie którego dane te mają zostać zniszczone zgodnie z przepisami jej prawa wewnętrznego, a niezależnie od tego terminu wszelkie dane osobowe zostaną zniszczone, jeżeli ich dalsze przechowywanie stanie się zbędne; Umawiająca się Strona przekazująca zostanie poinformowana o wszystkich tego rodzaju przypadkach zniszczenia danych osobowych, a także o przyczynach ich zniszczenia,
- 6) z dniem utraty mocy niniejszej Umowy wszystkie przekazane na jej podstawie dane osobowe zostaną zniszczone,
- 7) właściwe organy Umawiających się Stron zobowiązują się do rejestrowania przekazywania, przyjmowania i zniszczenia danych osobowych,
- 8) Umawiające się Strony zapewnią należytą ochronę danych osobowych przed ich bezprawnych wykorzystaniem.

Artykuł 18

1. Umawiające się Strony rezygnują wzajemnie z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z powodu utraty lub uszkodzenia rzeczy, jeśli szkoda wyrządzona została przez funkcjonariusza właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony podczas wypełniania zadań związanych z niniejszą Umową.

2. Umawiające się Strony rezygnują wzajemnie z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z powodu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci funkcjonariusza, jeśli nastąpiło to podczas wypełniania zadań związanych z niniejszą Umową. Prawo do roszczeń odszkodowawczych funkcjonariusza lub osób uprawnionych w razie jego śmierci na podstawie przepisów prawa wewnętrznego pozostaje tym samym nienaruszone.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, jeśli szkoda wyrządzona została z winy umyślnej lub w skutek rażącego niedbalstwa.

4. Jeśli przez funkcjonariusza właściwych organów jednej z Umawiających się Stron podczas wypełniania zadań związanych z niniejszą Umową na terytorium drugiej Umawiającej się Strony wyrządzona została szkoda osobom trzecim, to odszkodowaniem za nią obarczona jest Umawiająca się Strona, na terytorium której wyrządzona została szkoda, zgodnie z przepisami, które miałyby zastosowanie w przypadku wyrządzenia szkody przez własnych funkcjonariuszy.

5. Umawiająca się Strona, której funkcjonariusze wyrządzili szkodę, o której mowa w ustępie 4, na terytorium drugiej z Umawiających się Stron, zwraca tej drugiej Umawiającej się Stronie całą sumę odszkodowania wypłaconego poszkodowanemu lub osobie uprawnionej do odszkodowania po jego śmierci.

6. Postanowień ustępu 5 nie stosuje się, jeśli funkcjonariusz wyrażający szkodę działań pod bezpośrednim dowództwem funkcjonariusza państwa drugiej Umawiającej się Strony, chyba że szkodę wyrządził z winy umyślnej.

7. Właściwe organy Umawiających się Stron ściśle współpracują ze sobą, aby ułatwić załatwianie roszczeń odszkodowawczych. Wymieniają one w szczególności wszelkie znajdujące się w ich dyspozycji informacje o przypadkach powstałych szkód w myśl niniejszego artykułu.

Artykuł 19

Umowa niniejsza nie narusza praw i zobowiązań Umawiających się Stron, wynikających z wiążących je dwustronnych i wielostronnych umów międzynarodowych.

Artykuł 20

Właściwe organy Umawiających się Stron przy wykonywaniu postanowień niniejszej Umowy posługują się językami polskim, słowackim lub innym uzgodnionym językiem.

Artykuł 21

Jeżeli niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, właściwe organy Umawiających się Stron ponoszą koszty swoich działań podejmowanych przy wykonywaniu niniejszej Umowy, chyba że podjęte zostaną w tym zakresie inne ustalenia.

Artykuł 22

1. Spory dotyczące interpretacji lub wykonywania niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze bezpośrednich rokowań między właściwymi organami Umawiających się Stron.

2. Jeżeli porozumienie nie zostanie osiągnięte w drodze bezpośrednich rokowań, o których mowa w ustępie 1, spór będzie rozstrzygany w drodze dyplomatycznej i nie zostanie przedłożony żadnej stronie trzeciej.

Rozdział V

Postanowienia końcowe

Artykuł 23

Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy tracą moc:

- 1) Umowa o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej, sporządzona w Zakopanem dnia 30 marca 1993 roku,
- 2) Porozumienie dodatkowe do Umowy o współpracy między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej a Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Słowackiej, sporządzonej w Zakopanem dnia 30 marca 1993 roku, podpisane w Warszawie dnia 6 lipca 1995 roku.

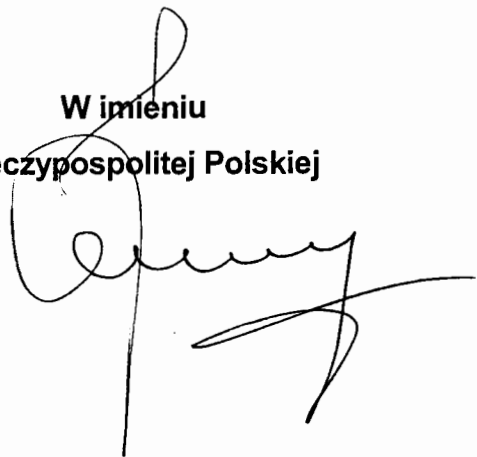
Artykuł 24

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 90 (dziewięćdziesięciu) dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w możliwie najkrótszym czasie.

2. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nieokreślony. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w każdym czasie w drodze dyplomatycznej. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie 90 (dziewięćdziesięciu) dni od dnia otrzymania wypowiedzenia przez drugą Umawiającą się Stronę.

Sporządzono w Warszawie..... dnia 23 marca 2004
roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i słowackim przy czym
obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Republiki Słowackiej

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła wyrazy szacunku Ambasadzie Republiki Słowackiej w Warszawie i ma zaszczyt poinformować, że w tekstach polskim i słowackim artykułu 8 ustęp 5 punkt 8 Umowy między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzonej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., znalazł się błąd polegający na tym, że tekst polski wymienionego przepisu brzmi następująco: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym minimalnej karze pozbawienia wolności w wysokości co najmniej trzech lat lub karze surowszej”, podczas gdy tekst słowacki wymienionego przepisu brzmi następująco: „v prípade uvedenom v odseku 4 sa v sledovani môže pokračovat' iba v súvislosti s trestným činom, na ktorý sa vzt'ahuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je najmenej tri roky, alebo výnimočný trest”.

**Ambasada
Republiki Słowackiej
w Warszawie**

W wyniku przeprowadzonych w dniu 18 maja 2005 r. uzgodnień między delegacją polską a słowacką, ustalono, że tekst artykułu 8 ustęp 5 punkt 8 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzonej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., powinien brzmieć:

- w tekście w języku polskim: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym karze pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej trzy lata lub karze surowszej”,

- w tekście w języku słowackim: „v prípade uvedenom v odseku 4 sa v sledovani môže pokračovať iba v súvislosti s trestným činom, na ktorý sa vzt'ahuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je najmenej tri roky, alebo výnimočný trest”.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych proponuje, aby w przypadku wyrażenia zgody na powyższe, poprawki weszły w życie w dniu otrzymania noty będącej odpowiedzią, zgodnie z art. 79 ustęp 1 litera b) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 roku.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ambasadzie Republiki Słowackiej w Warszawie wyrazy wysokiego poważania *MA*

Warszawa, dnia 24 maja 2005 roku.

Nr 3175/2005

Ambasada Republiki Słowackiej przesyła wyrazy szacunku Ministerstwu Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej i ma zaszczyt potwierdzić otrzymanie noty werbalnej Ministerstwa nr DPT-II-2264-13-2003/KP/174 z dnia 24 maja 2005 r. w następującym brzmieniu:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej przesyła wyrazy szacunku Ambasadzie Republiki Słowackiej w Warszawie i ma zaszczyt poinformować, że w tekstach polskim i słowackim artykułu 8 ustęp 5 punkt 8 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzonej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., znalazł się błąd polegający na tym, że tekst polski wymienionego przepisu brzmi następująco: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym minimalnej karze pozbawienia wolności w wysokości co najmniej trzech lat lub karze surowszej”, podczas gdy tekst słowacki wymienionego przepisu brzmi następująco: „v prípade uvedenom v odseku 4 sa v sledovaní môže pokračovať iba v súvislosti s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je najmenej tri roky, alebo výnimočný trest”.

W wyniku przeprowadzonych w dniu 18 maja 2005 r. uzgodnień między delegacją polską a słowacką, ustalono, że tekst artykułu 8 ustęp 5 punkt 8 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzonej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., powinien brzmieć:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

- w tekście w języku polskim: „w przypadku, o którym mowa w ustępie 4, obserwacja może być kontynuowana jedynie w związku z czynem karalnym podlegającym karze pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej trzy lata lub karze surowszej”,

- w tekście w języku słowackim: „v prípade uvedenom v odseku 4 sa v sledovaní môže pokračovať iba v súvislosti s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je najmenej tri roky, alebo výnimočný trest”.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych proponuje, aby w przypadku wyrażenia zgody na powyższe, poprawki weszły w życie w dniu otrzymania noty będącej odpowiedzią zgodnie z art. 79 ustęp 1 litera b) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 roku.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej korzysta z okazji, aby ponowić Ambasadzie Republiki Słowackiej w Warszawie wyrazić wysokiego poważania.”

Ambasada Republiki Słowackiej ma zaszczyt potwierdzić zgodę strony słowackiej na zaproponowaną korektę tekstu, która zgodnie z art. 79 ustęp 1 litera b) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 roku, wejdzie w życie z dniem otrzymania niniejszej noty przez stronę polską.

Strona słowacka informuje jednocześnie, że zgodnie z artykułem 24 ustęp 1 Umowy między Republiką Słowacką a Rzeczpospolitą Polską o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, sporządzonej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., jest gotowa do wymiany dokumentów ratyfikacyjnych po zakończeniu procesu ratyfikacji przez stronę polską.

Ambasada Republiki Słowackiej korzysta z okazji, by ponowić Ministerstwu Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej wyrazić najwyższego szacunku.

Warszawa, dnia 9 czerwca 2005 r.

ZMLUVA

medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci v boji proti trestnej činnosti a spolupráci na prihraničných územiach

Poľská republika
a
Slovenská republika

(ďalej len „zmluvné strany“) vedené želaním ďalej rozvíjať spoluprácu a upevňovať priateľské vzťahy, znepokojené nárastom trestnej činnosti, predovšetkým jej organizovaných foriem,

presvedčené o zásadnom význame spolupráce orgánov ochrany bezpečnosti verejného poriadku na účinný boj proti trestnej činnosti, najmä proti jej organizovaným formám,

v snahe ustanoviť optimálne zásady, formy a spôsoby operatívnej spolupráce a prevencie prv uvedených orgánov,

berúc do úvahy ustanovenia medzinárodných zmlúv, ktorými sú štáty zmluvných strán viazané, ako aj ich vnútroštátny právny poriadok,

riadiac sa zásadami rovnocennosti, vzájomnosti a obojstranných výhod,

dohodli sa takto:

Časť I Pravidlá a rozsah spolupráce

Článok 1

1. Zmluvné strany sa zaväzujú v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom a ustanoveniami tejto zmluvy spolupracovať a poskytovať si pomoc prostredníctvom svojich príslušných orgánov pri prevencii, odhaľovaní a v boji proti trestnej činnosti, najmä proti:

- 1) trestným činom proti životu a zdraviu,
- 2) terorizmu,
- 3) trestným činom proti verejnému poriadku, životnému prostrediu a všeobecne nebezpečným trestným činom,
- 4) nedovolenej výrobe, dovozu, vývozu, obchodu, krádeži a držbe zbraní, streliva a výbušnín, chemických, biologických, jadrových alebo iných rádioaktívnych materiálov, výrobkov a technologických postupov strategického významu a nedovolenému obchodovaniu s vojenskou technikou,
- 5) obchodovaniu s ľuďmi a obmedzovaniu ich osobnej slobody,
- 6) nedovolenému prekračovaniu štátnej hranice,
- 7) krádežiam umeleckých diel, dopravných prostriedkov alebo iných predmetov, obchodovaniu s nimi a ich pašovaniu,
- 8) falšovaniu alebo pozmeňovaní platobných prostriedkov, cenných papierov a iných listín a ich uvádzaniu do obehu,
- 9) legalizácii príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti,
- 10) ekonomickej trestnej činnosti,
- 11) nedovolenej výrobe omamných a psychotropných látok a určených látok, nedovolenému dovozu, vývozu a obchodovaniu s nimi.

2. Zmluvné strany sa tiež zaväzujú spolupracovať v oblasti:

- 1) pátrania po osobách podozrivých zo spáchania trestných činov uvedených v odseku 1 alebo po osobách vyhýbajúcich sa výkonu trestu uloženému za ich spáchanie,
- 2) pátrania po nezvestných osobách a tiež vykonávania činností spojených s identifikáciou osôb a neznámych mŕtvol,
- 3) pátrania po veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo slúžiacich na jej spáchanie,
- 4) ochrany svedkov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi svojich štátov.

Článok 2

1. Na účel vykonávania tejto zmluvy príslušné orgány zmluvných strán, v rozsahu ich zákonných kompetencií, sa budú kontaktovať priamo alebo prostredníctvom svojich splnomocnených zástupcov.

2. Príslušnými orgánmi sú:

– v Poľskej republike:

- 1) minister príslušný pre vnútorné veci,
- 2) minister príslušný pre finančné inštitúcie,
- 3) minister príslušný pre verejné financie,
- 4) šéf Agentúry vnútornej bezpečnosti,
- 5) hlavný veliteľ Polície,
- 6) hlavný veliteľ Hraničnej stráže,
- 7) generálny inšpektor pre finančné informácie;

– v Slovenskej republike:

- 1) ministerstvo vnútra,
- 2) ministerstvo financií,
- 3) ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií – generálny riaditeľ Železničnej polície,
- 4) ministerstvo obrany,
- 5) Slovenská informačná služba,
- 6) Národný bezpečnostný úrad.

3. Príslušné orgány podľa odseku 2 si môžu vymieňať styčných dôstojníkov, vytvárať kontaktné miesta a tiež uzatvárať vykonávacie dohody k tejto zmluve a ustanovovať v nich podrobné zásady a rozsah spolupráce. Môžu tiež, podľa potreby, uskutočňovať konzultácie na účel zabezpečenia účinnej spolupráce vo veciach, ktoré sú predmetom tejto zmluvy.

4. Zmluvné strany sa budú diplomatickou cestou informovať o zmenách príslušnosti alebo názvov orgánov uvedených v odseku 2, v článku 8 ods. 3, 4 a 6, v článku 9 ods. 4 a 5 a v článku 12 ods. 1 tejto zmluvy.

5. Príslušné orgány sa budú bezodkladne po nadobudnutí platnosti tejto zmluvy diplomatickou cestou vzájomne informovať o údajoch, ktoré sa ich týkajú a sú nevyhnutné na vzájomnú komunikáciu.

Článok 3

V rámci spolupráce uvedenej v článku 1 tejto zmluvy budú príslušné orgány zmluvných strán:

- 1) v odôvodnených prípadoch vzájomne si odovzdávať osobné údaje páchateľov trestných činov a informácie o:
 - a) návodcoch a osobách riadiacich trestnú činnosť,
 - b) zločineckých prepojeniach medzi páchateľmi,
 - c) štruktúrach zločineckých skupín a organizácií a o metódach ich činnosti,
 - d) typickom správaní jednotlivých páchateľov a skupín páchateľov,
 - e) dôležitých okolnostiach činu týkajúcich sa najmä času, miesta, spôsobu spáchania trestného činu, jeho predmetu a charakteristických znakov,
 - f) porušeníach predpisov trestného práva,
 - g) podniknutých opatreniach a o ich výsledku,
- 2) na žiadosť príslušných orgánov druhej zmluvnej strany organizovať potrebné opatrenia a bezodkladne ich vykonávať.

Článok 4

1. Príslušné orgány zmluvných strán si budú vymieňať informácie a poznatky o plánovaných a spáchaných teroristických útokoch, údaje o metódach činnosti páchatel'ov a o teroristických skupinách, ktoré plánujú alebo páchajú trestné činy voči dôležitým záujmom jednej zo zmluvných strán.

2. Príslušné orgány zmluvných strán budú tiež spoločne vykonávať iné opatrenia, ako sú uvedené v odseku 1, ak to vyžaduje boj proti terorizmu.

Článok 5

Príslušné orgány zmluvných strán si budú vzájomne odovzdávať informácie potrebné na zmarenie trestných činov nedovoleného prekračovania štátnej hranice a boj proti nim, a najmä informácie o organizátoroch tohto druhu trestných činov, metódach ich činnosti, vzory dokumentov oprávňujúcich na prekračovanie štátnej hranice, odtlačky pečiatok na týchto dokumentoch, druhy víz a ich symboly.

Článok 6

Príslušné orgány zmluvných strán v rozsahu uvedenom v článku 1 ods. 1 písm. 11) a nezávisle od informácií uvedených v článku 3 tejto zmluvy budú:

- 1) vzájomne sa informovať o:
 - a) nedovolenom obchodovaní s omamnými látkami, psychotropnými látkami a určenými látkami,
 - b) miestach a metódach výroby a prechovávaní omamných látok, psychotropných látok a určených látok a dopravných prostriedkoch používaných na ich prevoz,
 - c) mieste určenia prevážaných omamných látok, psychotropných látok a určených látok;
- 2) vzájomne si sprístupňovať vzorky nových omamných látok, psychotropných látok a určených látok a iných nebezpečných látok ako rastlinného, tak i syntetického pôvodu;
- 3) vymieňať si informácie o predpisoch a skúsenostiach v oblasti dozoru nad dovoleným obchodovaním s omamnými látkami, psychotropnými látkami a určenými látkami.

Článok 7

1. V oblasti vedecko-technickej spolupráce a vzdelávania v rámci tejto zmluvy si budú príslušné orgány zmluvných strán vymieňať:

- 1) skúsenosti a informácie, najmä z oblastí metód boja proti organizovanej trestnej činnosti, ako aj o nových formách páchania trestných činov a používania a vývoja špeciálneho vybavenia,
- 2) výsledky výskumov z oblasti kriminalistiky a kriminológie,
- 3) informácie o predmetoch súvisiacich so spáchaním trestného činu a tiež budú spoločne využívať technické vybavenie slúžiace na boj proti trestnej činnosti,
- 4) odbornú literatúru a iné publikácie z oblasti spolupráce vymedzenej touto zmluvou.

2. Príslušné orgány zmluvných strán budú organizovať návštevy expertov na účel odborného vzdelávania, najmä v oblasti kriminalistických techník a operatívnych metód boja proti trestnej činnosti.

3. Príslušné orgány zmluvných strán si budú vzájomne poskytovať texty právnych predpisov vzťahujúcich sa na oblasti spolupráce vymedzené touto zmluvou, a tiež skúsenosti súvisiace s ich prípravou a uplatňovaním v praxi.

Časť II Špeciálne formy spolupráce

Článok 8

1. Príslušníci príslušných orgánov jednej zo zmluvných strán, ktorí sledujú na jej území osobu v súvislosti s trestným činom, ktorý je extradičným trestným činom podľa právneho poriadku druhej zmluvnej strany, sú oprávnení pokračovať v jej sledovaní na území druhej zmluvnej strany so súhlasom príslušného orgánu tejto zmluvnej strany na základe vopred podanej žiadosti príslušného orgánu zmluvnej strany, ktorý podáva žiadosť. Takýto súhlas možno viazať na splnenie určených podmienok.

2. Sledovanie je uskutočňované v spolupráci s príslušníkmi príslušných orgánov požiadanej zmluvnej strany. Na žiadosť treba sledovanie odovzdať príslušníkom príslušných orgánov tejto zmluvnej strany.

3. Žiadosť o udelenie súhlasu uvedeného v odseku 1 príslušný orgán žiadajúcej zmluvnej strany predkladá v Poľskej republike hlavnému veliteľovi Polície alebo šefovi Agentúry vnútornej bezpečnosti a vo veciach súvisiacich s nedovoleným prekročením štátnej hranice na spoločnej štátnej hranici hlavnému veliteľovi Hraničnej stráže a v Slovenskej republike ministerstvu vnútra.

4. Ak vzhľadom na mimoriadnu naliehavosť nie je možné predložiť žiadosť o udelenie súhlasu uvedenú v odseku 1 skôr, môžu príslušníci pokračovať v sledovaní danej osoby na území druhej zmluvnej strany s dodržaním nasledovných podmienok:

- 1) prekročenie štátnej hranice treba bezodkladne, ešte počas sledovania, nahlásiť v Poľskej republike miestne príslušnému veliteľovi Vojvodskej polície, šefovi Agentúry vnútornej bezpečnosti alebo miestne príslušnému veliteľovi oddielu Hraničnej stráže a v Slovenskej republike miestne príslušnému riaditeľovi Krajského riaditeľstva Policajného zboru;
- 2) žiadosť podľa odseku 3 spolu s uvedením dôvodov ospravedlňujúcich vykonávanie sledovania bez predchádzajúceho súhlasu treba zaslať bezodkladne. Sledovanie treba prerušiť, ak to požaduje príslušný orgán zmluvnej strany, na ktorej území sa sledovanie vykonáva, alebo ak po uplynutí 5 (piatich) hodín od prekročenia štátnej hranice chýba súhlas príslušného orgánu požiadanej zmluvnej strany.

5. Sledovanie je prípustné iba s dodržaním nasledovných podmienok:

- 1) príslušníci vykonávajúci sledovanie sú viazaní ustanoveniami tohto článku a vnútroštátnym právnym poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území sa sledovanie vykonáva a sú povinní riadiť sa nariadeniami príslušných orgánov tejto zmluvnej strany,
- 2) v prípade uvedenom v odseku 1 musia mať príslušníci doklad, z ktorého vyplýva udelenie príslušného súhlasu,
- 3) príslušníci vykonávajúci sledovanie musia mať služobné preukazy,
- 4) príslušníci vykonávajúci sledovanie môžu mať pri sebe služobnú zbraň a používať služobné prostriedky spojenia a zariadenia technického sledovania, ako aj služobné motorové vozidlá, ktoré môžu použiť výlučne v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území sa sledovanie vykonáva; služobnú zbraň môžu použiť iba v prípade nutnej obrany,
- 5) príslušníci vykonávajúci sledovanie nie sú oprávnení zadržať osoby a vstupovať do bytov a miest verejne neprístupných,
- 6) orgán vykonávajúci sledovanie bezodkladne predkladá z každého sledovania správu príslušným orgánom zmluvnej strany, na ktorej území sa sledovanie vykonalo; pritom je možnosť vyzvať príslušníkov, ktorí sledovanie vykonali, aby sa osobne dostavili,
- 7) príslušné orgány zmluvnej strany, ktorej príslušníci vykonávajú sledovanie, na žiadosť poskytujú pomoc pri vykonávaní ďalších úkonov na území druhej zmluvnej strany,
- 8) v prípade uvedenom v odseku 4 sa v sledovaní môže pokračovať iba v súvislosti s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je najmenej tri roky, alebo výnimočný trest.

6. Sledovanie sú oprávnení vykonávať:

- 1) zo strany Poľskej republiky príslušníci Polície, príslušníci Agentúry vnútornej bezpečnosti a príslušníci Hraničnej stráže,
- 2) zo strany Slovenskej republiky príslušníci Policajného zboru.

Článok 9

1. Ak nie je iná možnosť odhalenia osôb zúčastňujúcich sa na páchaní trestnej činnosti, alebo by ich odhalenie iným spôsobom bolo veľmi sťažené, príslušný orgán zmluvnej strany sa môže obrátiť na príslušný orgán druhej zmluvnej strany so žiadosťou o utajované sledovanie dovozu, vývozu a prevozu predmetov pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo slúžiacich na jej spáchanie. Týmito predmetmi môžu byť predovšetkým omamné látky, psychotropné látky, zbrane, výbušniny, falošné platobné prostriedky, cenné papiere, finančné prostriedky a predmety pochádzajúce z trestnej činnosti. Požiadaná zmluvná strana môže súhlas na utajované sledovanie zásielky odmietnuť alebo podmieniť, najmä ak je to spojené s mimoriadnym rizikom pre osoby zúčastňujúce sa akcie, pre obyvateľstvo alebo životné prostredie.

2. Aby sa predišlo prerušeniu sledovania zásielky, požiadaná zmluvná strana preberá sledovanie zásielky v momente prekročenia štátnej hranice alebo na inom dohodnutom mieste. Požiadaná zmluvná strana zabezpečuje ďalšie nepretržité sledovanie zásielky takým spôsobom, aby existovala v každom momente možnosť jej získania a zadržania páchatel'ov trestnej činnosti. V prípade potreby môžu príslušné orgány zmluvných strán dohodnúť sledovanie zásielky príslušníkmi príslušných orgánov obidvoch zmluvných strán. V takomto prípade príslušníci príslušných orgánov žiadajúcej zmluvnej strany sú povinní dodržiavať vnútroštátne právne predpisy požiadanej zmluvnej strany a pokyny jej príslušníkov. V oblasti využívania výsledkov utajovaného sledovania zásielky sa musia dodržiavať nariadenia príslušných orgánov požiadanej zmluvnej strany vydaných na základe vnútroštátnych právnych predpisov.

3. Súhlas s utajovaným sledovaním zásielky pochádzajúcej z tretích štátov alebo s jeho pokračovaním na území týchto štátov je poskytovaný iba vtedy, ak žiadosť o utajované sledovanie zásielky obsahuje ubezpečenie tretieho štátu, že splní podmienky uvedené v odseku 2 v prvej a v druhej vete.

4. Žiadosť o udelenie súhlasu podľa odseku 1 príslušný orgán žiadajúcej zmluvnej strany zasiela v Poľskej republike hlavnému veliteľovi Polície, šéfovi Agentúry vnútornej bezpečnosti alebo hlavnému veliteľovi Hraničnej stráže a v Slovenskej republike ministerstvu vnútra.

5. Utajované sledovanie podľa odseku 1 sú oprávnení vykonávať:

- 1) zo strany Poľskej republiky príslušníci Polície, príslušníci Agentúry vnútornej bezpečnosti a príslušníci Hraničnej stráže,
- 2) zo strany Slovenskej republiky príslušníci Policajného zboru.

Článok 10

1. K žiadosti uvedenej v článkoch 8 a 9 tejto zmluvy, treba pripojiť preklad do štátneho jazyka požiadanej zmluvnej strany.

2. Ustanovenie odseku 1 sa primerane vzťahuje aj na dokumenty pripojené k žiadosti.

Časť III Spolupráca na prihraničných územiach

Článok 11

Na účely tejto zmluvy sa prihraničnými územiami rozumejú územné obvody miestne príslušných orgánov uvedených v článku 12 ods. 1 tejto zmluvy.

Článok 12

1. V rámci plnenia záväzkov podľa článku 1 príslušné orgány pre prihraničné územia zmluvných strán budú v rozsahu svojej pôsobnosti spolupracovať spôsobom ustanoveným v článkoch 3 až 7 tejto zmluvy.

Príslušnými orgánmi pre prihraničné územia v Poľskej republike sú:

- 1) krajský veliteľ Polície v Katoviciach,
- 2) krajský veliteľ Polície v Krakove,
- 3) krajský veliteľ Polície v Rzeszowe,
- 4) veliteľ Karpatského oddielu Hraničnej stráže v Nowym Sączu,
- 5) veliteľ Bieszczadského oddielu Hraničnej stráže v Przemyśli;

Príslušnými orgánmi pre prihraničné územia v Slovenskej republike sú:

- 1) Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline,
- 2) Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove,
- 3) odbor hraničnej a cudzineckej polície v Žiline,
- 4) odbor hraničnej a cudzineckej polície v Prešove.

2. Príslušné orgány pre prihraničné územia sa môžu priamo kontaktovať a dohodnúť podrobné spôsoby spolupráce. V prípade potreby môžu uskutočňovať spoločné stretnutia s cieľom dohodnúť spôsob plnenia úloh v konkrétnych veciach a vyhodnotiť účinnosť spolupráce.

Článok 13

1. Orgány príslušné pre prihraničné územia zmluvných strán môžu v rozsahu svojej pôsobnosti vyslať podriadených príslušníkov na spoločné plnenie služobných úloh s príslušníkmi druhej zmluvnej strany na jej prihraničných územiach v súlade s podmienkami a spôsobom ustanoveným vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvnej strany, na ktorej území sa služobná úloha plní.

2. Príslušníci počas plnenia služobných úloh na prihraničných územiach druhej zmluvnej strany môžu nosiť služobnú rovnošatu alebo viditeľné služobné odznaky, ako aj používať služobné prostriedky spojenia, zariadenia technického sledovania a služobné motorové vozidlá. Môžu tiež mať pri sebe služobnú zbraň a iné donucovacie prostriedky. Služobnú zbraň môžu použiť iba v prípade nutnej obrany.

3. Príslušníci počas plnenia služobných úloh na prihraničných územiach druhej zmluvnej strany požívajú takú istú právnu ochranu ako jej príslušníci.

Článok 14

1. Na území jednej zo zmluvných strán môžu byť zriadené na trvalo alebo podľa potrieb, na obmedzenú dobu, pracoviská so zmiešaným obsadením, ktorých účelom je výmena informácií a podporovanie spolupráce v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy. Obsadenie pracovísk určia príslušníci orgánov uvedených v článku 12 ods. 1 tejto zmluvy.

2. Príslušníci pracujúci na pracoviskách uvedených v odseku 1 nemôžu samostatne rozhodovať o začatí a vedení operatívnych činností. Títo príslušníci podliehajú rozkazom a služobným príkazom, ako aj disciplinárnej právomoci svojich nadriadených.

3. Zriadenie pracovísk uvedených v odseku 1 bude dohodnuté výmenou nót medzi zmluvnými stranami.

4. Každý zo zmluvných strán idú na ťarchu osobné náklady na príslušníkov. Ostatné náklady sú delené rovnomerne, ak zmluvné strany prostredníctvom výmeny nót uvedených v odseku 3 nerozhodnú inak.

Časť IV Iné ustanovenia

Článok 15

Ak jedna zo zmluvných strán dôjde k záveru, že podanie informácie alebo uskutočnenie spoločnej akcie na základe tejto zmluvy by mohlo narušiť jej suverenitu, ohroziť bezpečnosť alebo iné základné záujmy, alebo by boli porušené princípy jej právneho poriadku, môže spoluprácu čiastočne alebo úplne odmietnuť alebo ju podmieniť splnením určitých požiadaviek.

Článok 16

1. Príslušné orgány zmluvných strán zabezpečia ochranu utajovaných skutočností, ktoré si v rámci spolupráce vykonávanej na základe tejto zmluvy môžu priamo odovzdávať.

2. Utajované skutočnosti uvedené v odseku 1 sa označujú podľa ich obsahu stupňom utajenia v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom každej zmluvnej strany.

3. Utajované skutočnosti odovzdané príslušným orgánom jednej zmluvnej strany príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany môžu byť sprístupnené iným subjektom výlučne so súhlasom príslušného orgánu odovzdávajúcej zmluvnej strany.

4. V prípade ohrozenia alebo vyzradenia utajovaných skutočností odovzdávaných alebo prijímaných príslušným orgánom jednej zo zmluvných strán tento orgán bezodkladne upovedomí príslušný orgán druhej zmluvnej strany o tejto udalosti, pričom ho informuje o okolnostiach udalosti, o jej dôsledkoch a o opatreniach prijatých na zamedzenie vzniku tohto druhu udalosti v budúcnosti.

Článok 17

Na účel ochrany odovzdávaných osobných údajov sa uplatňujú nasledovné zásady:

- 1) prijímajúca zmluvná strana môže odovzdané osobné údaje využívať výlučne na účel a podľa podmienok určených odovzdávajúcou zmluvnou stranou; po uplynutí určeného času musia byť osobné údaje zničené v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi,
- 2) prijímajúca zmluvná strana na žiadosť odovzdávajúcej zmluvnej strany poskytuje informácie o využití odovzdaných osobných údajov, ako aj o výsledkoch dosiahnutých na ich základe,
- 3) osobné údaje môžu byť odovzdávané len orgánom zapojeným do boja proti trestnej činnosti a nebudú sprístupňované iným subjektom bez predchádzajúceho písomného súhlasu odovzdávajúcej zmluvnej strany,
- 4) odovzdávajúca zmluvná strana zodpovedá za správnosť odovzdávaných osobných údajov a môže tiež overiť, či je ich odovzdanie potrebné a v danom prípade opodstatnené; ak bude zistené odovzdanie nesprávnych osobných údajov alebo osobných údajov, ktoré nemali byť odovzdané, treba o tom bezodkladne upovedomiť prijímajúcu zmluvnú stranu, ktorá je povinná chyby opraviť alebo osobné údaje, ktoré nemali byť odovzdané, zničiť,
- 5) pri každom odovzdaní osobných údajov odovzdávajúca zmluvná strana určí prijímajúcej zmluvnej strane lehotu, po ktorej uplynutí majú byť tieto údaje zničené v súlade s jej vnútroštátnymi právnymi predpismi; nezávisle od tejto lehoty budú všetky osobné údaje zničené, ak sa ich ďalšie uchovávanie stane nepotrebným; odovzdávajúca zmluvná strana bude informovaná o všetkých takýchto prípadoch zničenia osobných údajov, ako aj o dôvodoch ich zničenia,
- 6) dňom ukončenia platnosti tejto zmluvy všetky osobné údaje odovzdané na jej základe budú zničené,
- 7) príslušné orgány zmluvných strán sú povinné viesť záznamy o odovzdaní, prijímaní a zničení osobných údajov,
- 8) zmluvné strany zabezpečia potrebnú ochranu osobných údajov pred ich neoprávnenou manipuláciou.

Článok 18

1. Zmluvné strany sa vzájomne vzdávajú všetkých nárokov na náhradu škody z dôvodu straty alebo poškodenia im patriacich vecí, ak bola škoda spôsobená príslušníkmi príslušných orgánov druhej zmluvnej strany pri plnení úloh súvisiacich s touto zmluvou.

2. Zmluvné strany sa vzájomne vzdávajú všetkých nárokov na náhradu škody, ak došlo k ujme na zdraví alebo smrti príslušníka pri plnení úloh súvisiacich s touto zmluvou. Právo na náhradu škody príslušníkovi alebo oprávneným osobám v prípade jeho smrti podľa vnútroštátnych právnych predpisov týmto zostáva nedotknuté.

3. Odseky 1 a 2 sa nepoužijú, ak bola škoda spôsobená úmyselne alebo v dôsledku vedomej nebanlivosti.

4. Ak príslušník príslušných orgánov jednej zo zmluvných strán pri plnení úloh súvisiacich s touto zmluvou na území druhej zmluvnej strany spôsobí škodu tretím osobám, je povinná zmluvná strana, na ktorej území štátu bola škoda spôsobená, túto osobu odškodniť v súlade s predpismi, ktoré by boli použité v prípade spôsobenia škody vlastnými príslušníkmi.

5. Zmluvná strana, ktorej príslušníci spôsobili škodu uvedenú v odseku 4 na území druhej zmluvnej strany, uhradí druhej zmluvnej strane celú čiastku odškodnenia, ak bola vyplatená poškodenému alebo oprávneným osobám v prípade smrti poškodeného.

6. Ustanovenie odseku 5 sa nepoužije, ak príslušník, ktorý spôsobil škodu, pôsobil pod priamym velením príslušníka štátu druhej zmluvnej strany, to neplatí, ak škodu spôsobil úmyselne.

7. V záujme uľahčenia vybavovania nárokov na náhradu škody príslušné orgány zmluvných strán úzko spolupracujú. Pritom si vymieňajú všetky informácie, ktoré majú k dispozícii o prípadoch vzniku škôd podľa tohto článku.

Článok 19

Touto zmluvou nie sú dotknuté práva a záväzky vyplývajúce z iných dvojstranných a mnohostranných medzinárodných zmlúv, ktorými sú zmluvné strany viazané.

Článok 20

Príslušné orgány zmluvných strán pri vykonávaní ustanovení tejto zmluvy používajú poľský jazyk a slovenský jazyk alebo iný dohodnutý jazyk.

Článok 21

Ak táto zmluva neustanovuje inak, príslušné orgány zmluvných strán znášajú náklady na svoju činnosť pri vykonávaní tejto zmluvy, ak sa nedohodne inak.

Článok 22

1. Spory týkajúce sa výkladu alebo vykonávania tejto zmluvy budú riešené priamymi rokovaniami príslušných orgánov zmluvných strán.

2. Ak sa v priamych rokovaniach podľa odseku 1 nedosiahne dohoda, spor bude riešený diplomatickou cestou a nebude predložený žiadnej tretej strane.

Časť V
Záverečné ustanovenia

Článok 23

Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa končí platnosť:

- 1) Dohody o spolupráci medzi Ministerstvom vnútra Poľskej republiky a Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky podpísanej v Zakopanom dňa 30. marca 1993,
- 2) Dodatku k Dohode o spolupráci medzi Ministerstvom vnútra Poľskej republiky a Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky podpísanej v Zakopanom dňa 30. marca 1993, podpísaného vo Varšave dňa 6. júla 1995.

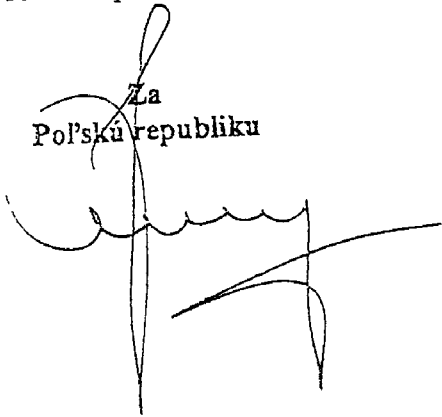
Článok 24

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť po uplynutí 90 (deväťdesiatich) dní odo dňa výmeny ratifikačných listín, ktoré budú vymenené v čo možno najkratšom čase.

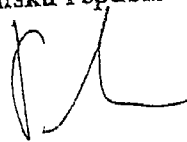
2. Táto zmluva sa uzatvára na neurčitý čas. Každá zmluvná strana môže túto zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať diplomatickou cestou. Výpoveď nadobudne účinnosť 90 (deväťdesiat) dní odo dňa doručenia výpovedi druhej zmluvnej strane.

Dané v Varšave dňa 23. marca 2004 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v poľskom jazyku a slovenskom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za
Poľskú republiku

Za
Slovenskú republiku

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Jarosław Pietras

Min.JP- 258 /2006/DP/kr

Warszawa, dnia 02.03.2006 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów:

- 1) ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r.,
- 2) uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r., do ratyfikacji,

wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 166, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem wniosku o ratyfikację Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r. (pisma nr RM-10-123-05, RM-111-237-05) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej nie ma przeszkód do ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz o współdziałaniu na terenach przygranicznych, podpisanej w Warszawie dnia 23 marca 2004 r.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ludwik Dorn
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

